

## ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ

1. Ο ασφαλισμένος αρχικά είχε υποβάλει στην εταιρία μας την από 13-3-2001 δήλωση ατυχήματος, στην οποία εκθέτει με λεπτομέρεια τον τρόπο κατά τον οποίο έλαβε χώρα το ατύχημα. Από το περιεχόμενο της δηλώσεως αυτής, προκύπτει κατά τη γνώμη μου, ότι ο ασφαλισμένος δεν αποδέχεται οιαδήποτε υπαιτιότητά του στο ατύχημα αυτό, θεωρώντας τον πεζό αποκλειστικώς υπαίτιο τούτου. Συνεπώς, 1. κατ' αρχάς, δεν κατανοώ τι νόημα έχει η ανάκληση της δηλώσεως αυτής από μέρους του, με την οικεία νέα δήλωσή του προς την εταιρία μας και 2. η αρχική δήλωση δεν αποτελεί παντάπασιν ομολογία του ασφαλισμένου μας, αφού δεν περιέχει *negotium essentialium* (συστατική προϋπόθεση) αυτής και συγκεκριμένως παραδοχή επιβαρυντικού γεγονότος γι' αυτόν<sup>1</sup>. Δεν παροράται και το γεγονός ότι η ανακλητική δήλωση δεν αναφέρει τον λόγο της ανακλήσεως της αρχικής.

2. Εν πάση περιπτώσει, εάν η ως άνω αρχική δήλωση εκληφθεί ως εξώδικη ομολογία του ασφαλισμένου, λεκτέα τα ακόλουθα :

2.1. Γενικώς ειπείν, σε κάθε δίκη στην οποία υφίσταται εξώδικη ομολογία του εναγομένου, περί γεγονότος επιβαρυντικού γι' αυτόν, (όπως λ.χ. περί της υπαιτιότητας ή συνυπαιτιότητας αυτού σε επισυμβάν αυτοκινητικό ατύχημα, εκ του οποίου προξενήθηκε περιουσιακή ζημία στον παθόντα/ενάγοντα), γεννάται σοβαρότατο πρόβλημα εις βάρος αυτού και του ασφαλιστή του. Διότι, ναι μεν κατά την ΚΠολΔικ 352 § 1, η εξώδικη ομολογία του εναγομένου εκτιμάται ελεύθερα από το δικάζον δικαστήριο, πλην όμως έχει ως εικός βαρύνουσα σημασία κατά τη διαμόρφωση του τελικού πορίσματος του δικαστηρίου, στο ζήτημα της υπαιτιότητος. Απαιτείται επομένως απαραίτητως, ο οδηγός αυτός να ανακαλέσει την ομολογία του, αποδεικνύοντας ότι δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια (ΚΠολΔικ 354), οπότε αυτή θα παύσει να αποτελεί απόδειξη κατά του ομολογήσαντος διαδίκου(εναγομένου)<sup>2</sup>.

2.3. Η ανάκληση αυτή, στην προκειμένη περίπτωση, θα συντελεσθεί κατά την έκκλητη δίκη, ήτοι μόνον εφόσον ασκήσουμε αμφότεροι έφεση κατά της εν θέματι οριστικής απόφασης, ενόψει του ότι η ανάκληση γίνεται πάντοτε ενώπιον δικαστηρίου με σχετική δήλωση του ομολογήσαντος, σε κάθε στάση της δίκης, άρα και ενώπιον δευτεροβαθμίου δικαστηρίου<sup>3</sup>, ως λόγος εφέσεως από μέρους του ανακαλούντος<sup>3</sup>.

Προς τούτο, απαιτείται να συμμετάσχει και αυτός στην κατ' έφεση δίκη, ως (συν)εκκαλών, προκειμένου αφενός να δηλώσει την εν λόγω ανάκληση κι αφετέρου να διεξαγάγει απόδειξη περί της αναληθείας της ομολογίας του, ως φέρων το αντικειμενικό βάρος αποδείξεως<sup>4</sup>.

5. Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε στον ασφαλισμένο μας, 1. ότι έχει εκ της ασφαλιστικής συμβάσεως υποχρέωση να συνδράμει την εταιρία μας στην διεξαγωγή της εναντίον μας δίκης και 2. τις συμβατικές συνέπειες που θα υποστεί, εάν δεν εκπληρώσει την εν λόγω υποχρέωσή του προς την εταιρία μας.

<sup>1</sup> ΑΠ 457/1999 ΔΕΝ 1999/1508. ΑΠ 581/1992 Ελλ-Δνη 1993/1481. ΑΠ 592/1991 Ελλ-Δνη 1991/1256. **Ράμμος**, Εγχειρίδιον ΚΠολΔικ ΙΙ § 268 σελ. 790.

<sup>2</sup> ΑΠ 1304/1988 Ελλ-Δνη 1989/1452.

<sup>3</sup> ΕφΔωδ 85/1993 Αρμ. 1994/258.

